

lige Ofre til sociale og humane Formaal, og den, der paa kraftigst mulig Maade beskatter Indkomst og Formue, særlig de store Indkomster og Formuer. Men jeg maa hævde, at det er en baade god og forstandig demokratisk Politik, at vi til enhver Tid i vor Lovgivning tager fornødent Hensyn til de faktiske økonomiske og erhvervsmæssige Tilstande i Landet, til Befolkningens Ydeevne. Tager vi ikke saadanne Hensyn, vil vi uvægerligt, med eller mod vor Villie, komme til at undergrave gode Love, humane Love og andre Love, ja, maaske mere end dette, vi vil efterhaanden komme til at undergrave selve den Forfatning, som vi tror er os mest tjenlig, det parlamentariske System, som der i den seneste Tid er rettet saa stærk Kritik imod, det System, der bygger paa Tillid og til Gengæld kræver Ansvarsfølelse. Vi for vort Vedkommende tror, at vi ikke faar noget bedre System, og i hvert Fald tror vi, at hvis vi skuffes, har vi ikke noget bedre at sætte i Stedet.

Sluttelig skal jeg tilføje, at den Politik, Venstre gik ind for i sidste Samling, og som vi ønsker at fortsætte i denne Samling, er en Politik, der — i Overensstemmelse med Statsministerens Programtale — efter Venstres Opfattelse i lige Grad har Bud til alle Dele af Befolkningen, og vi tror, at i samme Forhold, som det lykkes at føre denne Politik igennem, vil den blive til Gavn baade for Land og By og for vor Hovedstad.

Staaing: Det er selvfølgelig, at jeg deler den Tilfredshed, som den højtærede Finansminister lagde for Dagen, da han omtalte Statsregnskabet for 1926—27. Et Overskud paa næsten 7 Mill. Kr. maa man jo fornødtigvis glæde sig over, og det understreger jo den Soliditet, der var i det forrige Ministeriums Økonomi. Selv om der utvivlsomt er Mennesker, der af politiske Grunde vilde have ønsket et Underskud, er det jo en Selvfølge, at den højtærede Finansminister maa glæde sig over Overskuddet, som er en Behagelighed og navnlig er en Behagelighed for en Finansminister, hvis første Finanslov lovede et saa daarligt Resultat, som Tilfældet var med den i Aar vedtagne. Et saadant Overskud er da allenfals et væsentlig bedre Vidnes-

byrd end det, den nuværende Finansminister gik af med, idet hans sidste Regnskab, som jo blev aflagt længe efter hans Afgang, viste et Underskud paa 20 Mill. Kr., saa det kan jo ikke nægtes, at Efterfølgeren maa føle sig tilfredsstillet ved som Modsætning dertil at kunne præsentere 7 Mill. Kr.s Overskud.

Jeg hørte den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, for lidt siden anstille nogle Sammenligninger mellem de to Finansministre, og saa vidt jeg forstod, sagde han, at den ene af dem var negativ og den anden positiv. Ja, det er der noget om. Den nuværende Finansminister, som jo har været Finansminister en Gang tidligere, forøgede da paa 4 Aar Statsgælden med 330 Mill. Kr. og naaede næsten ikke at faa afbetalt noget, den anden lod være med at forøge Statsgælden og fik afbetalt 90 Mill. Kr. Der er altsaa noget om det med det positive og det negative — jeg overlader til Ministeren selv at afgøre, hvem der er positiv, og hvem der er negativ.

Det fremlagte Forslag til Finanslov for 1928—29 byder jo neppe paa store Overraskelser, men der er dog Folk, som finder det mærkeligt, at man trods al den megen Tale om Nedskæring og om Nødvendigheden af at spænde Livremmen ind — nylig hørte vi jo en Mand med det rette nøjsomme Sindelag forklare, hvorledes vi havde at opføre os i saa Henseende — paa de militære Budgetter finder en Udgiftsforøgelse paa henimod 4 Mill. Kr. I en Tid, hvor man stiller Krav om Nedgang, Formindskelse af Udgifterne, Formindskelse af Leveomkostningerne, i en Tid, hvor den fattigste har faaet at vide, at det, som han havde, og som ikke var mere, end at han dog sultede, alligevel var for meget, han skulde have endnu mindre, i en saadan Tid er det vanskeligt at forstaa, at man møder med en Finanslov, der kræver 4 Mill. Kr. mere til Militærudgifter end forrige Aars Finanslov.

Bortset fra denne kedelige Ting, som den højtærede Finansminister gik let hen over, var Ministeren i øvrigt lutter Solskin, da han forelagde Finanslovforslaget. Han saa Lyspletter overalt, Solen straaledede og flimrede for ham, han saa det